

okolnost provedla na oněch osobách nedovolené zákroky. Ostatně jde tu vesměs o případy, kde byl proveden zákrok směřující k vyhnání plodu na osobě vůbec netěhotné, kde tedy nejde vůbec o ideální souběh přestupku podle §u 431 tr. zák. se zločinem podle §§ů 5, 144 tr. zák. Ony činy jest proto posuzovati jen s hlediska §u 431 tr. zák. a tu stojí zrušovací soud na stanovisku, že zásah do života ženy, který není lékařsky indikován, nýbrž stal se jen za účelem vyhnání plodu, jest vždy spojen s nebezpečím pro život, zdraví a bezpečnost těla lidského.

Čís. 2450.

Vysoké stáří zakládá po případě stav nouze (§ 2 g) tr. zák.) ohledně přestupku žebroty (§ 2 zákona ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák.)

(Rozh. ze dne 21. srpna 1926, Zm I 261/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudky okresního soudu v Lokti ze dne 16. června 1925 a ze dne 16. září 1925 byl porušen zákon v ustanoveních §u 2. písm. g) tr. zák., §§ů 3 a 270 čís. 5 v objemu §u 281 čís. 5 tr. ř. Rozsudky ty se zrušují jako zmatečné a obě trestní věci se odkazují na okresní soud v Lokti k novému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Lokti ze dne 16. června 1925, vynešeným v nepřítomnosti obžalovaného, byl týž uznán vinným přestupkem žebroty podle §u 2 zákona ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. a odsouzen ke třídnímu tuhému vězení bezpodmínečně; rozsudek ten po zavržení odporu podle §u 478 tr. ř. jakož i odvolání vešel v moc práva. Rozsudkem téhož soudu ze dne 16. září 1925 byl týž obžalovaný opět v nepřítomnosti uznán vinným přestupkem žebroty podle §u 2 zákona a odsouzen ke čtyřdennímu tuhému vězení; výroku ohledně podmíněného odkladu výroku trestu rozsudek neobsahuje. Také tento rozsudek vešel v moc práva. Rozsudky těmi byl porušen zákon. Podle rozhodovacích důvodů v tom i onom případě zakládá se výrok o vině na obsahu trestního oznámení. V prvním případě omlouval se obžalovaný tím, že vzhledem k svému stáří (podle trestního oznámení jest narozen dne 15. června 1854) nemůže žádnou práci zastati a jest nucen živiti se žebrotou, v druhém případě pak udal, že jest stár, práce neschopen a proto, chce-li uhájiti živobytí, musí choditi žebrot. Tyto údaje zřejmě poukazují k tomu, že se obžalovaný ke svému ospravedlnění odvolává na stav nouze, který podle §u 2 písm. g) tr. zák. činí spáchaný čin beztrestným. § 3 tr. ř. ukládá soudu, by přihlížel se stejnou bedlivostí jak k okolnostem, jež obviněného zatěžují, tak i k okolnostem, jež slouží k jeho obhájení; bylo proto jeho povinností, by se zabýval oněmi okolnostmi, jež poukazují na důvod vylučující trestnost podle §u 2 písm. g) tr. zák. a podle ustanovení §u 270 čís. 5 tr. ř. měl je i v důvodech rozsudku podrobiti

úvaze a rozhodnutí. Nesrovnává se proto se zásadami v oněch místech zákona obsaženými, když soud přes to, že okolnosti trestnost vylučující jsou v trestním oznámení, o něž jedině se rozsudečný výrok opírá, jasně naznačeny, jich si vůbec nepovšiml, tím méně pak je hodnotil. Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury podle §u 33 tr. ř. na záštitu zákona, po rozumu ustanovení §§ů 292 a 479 tr. ř. vyhověti a uznati tak, jak se stalo.

Čís. 2451.

Přestupek nedospělých podle §u 269 a) tr. zák. promlčuje ve 3 měsících (§ 532 tr. zák.).

Náprava škody ve smyslu §u 531 b) tr. zák. předpokládá hmotnou škodu; zrušovací soud jest oprávněn zjišťovati a posuzovati tuto podmínku promlčení co do otázky právní.

Pro přestupek §u 269 a) tr. zák. nelze odsouditi osobu, které v době činu nebylo ještě 10 let.

(Rozh. ze dne 21. srpna 1926, ZmII 291/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudky okresního soudu ve Vyškově ze dne 24. dubna 1924 a okresního soudu trestního v Brně ze dne 12. srpna 1924 byl porušen zákon, oním rozsudkem trestní zákon v ustanovení §§ů 531 a 532, tímto trestní řád v zákazu opětného stíhání téže osoby pro týž trestný čin a mimo to trestní zákon v ustanoveních §§ů 237, 269 a); rozsudky ty se zrušují jako zmatečné a obžalované sprostňují se podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., spáchaný prý tím, že vydavše dne 27. září 1923 před okresním soudem ve Vyškově v trestní věci proti P. Theodoru S-ovi křivé svědectví dopustily se činu, který by byl podle své povahy zločinem podle §§ů 197, 199 a) tr. zák., ale byv vykonán nedospělými trestá se podle §u 237 tr. zák. pouze jako přestupek. Čin Libuše P-ové ponechává se kárání domácímú.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu ve Vyškově ze dne 24. dubna 1924 byly Josefa Z-ová, narozená dne 3. března 1911 a Marie M-ová, narozená dne 9. května 1910, uznány vinným přestupkem nedospělých podle §u 269 a) tr. zák., spáchaným tím, že vydavše dne 27. září 1923 před okresním soudem ve Vyškově v trestní věci proti P. Theodoru S-ovi (pro zločiny podle §§ů 128 a 132 III. tr. zák.) křivé svědectví dopustily se činu, jenž by byl podle své povahy zločinem podle §§ů 197, 199 a) tr. zák., ale byv vykonán nedospělými trestá se podle §u 237 tr. zák. pouze jako přestupek, a za to podle §u 270 tr. zák. odsouzeny jedna každá k uzavření na odděleném místě na 5 dní, dále obě podle §u 389 tr. ř. k náhradě nákladů trestního řízení, a to obě podmíněně se zkušební dobou v trvání 2 let. Tento rozsudek vešel v moc práva. Právoplatným rozsudkem